

WITVISSEN MET DE WERELDKAMPIOEN

Vaste stok tips van Sjors Milder

Aan het Limburgse Julianakanaal doet wereldkampioen zoetwatervissen Sjors Milder zijn vistechniek uit de doeken.

Dit water staat in de VISpas

Als we zaterdagmorgen arriveren aan het Julianakanaal bij Illikhoven is Milder al druk in de weer. Het uitgebreide witvisplateau is al opgebouwd, de vier topsets zijn voorzien van lijnen en de grote voeremmers staan klaar. Het Julianakanaal staat bekend als een moeilijk wedstrijdwater, maar ook om de grote blankvoorns. De laatste jaren zijn de vangsten hier vrij slecht geweest, mogelijk door de landbouwgiflozing van 2007 bij de Belgische stad Luik. Sinds dit jaar wordt er gelukkig weer goed gevangen en Sjors heeft er alle vertrouwen in.

ZWAAR VOER

Het lokvoer wordt aan de waterkant klaargemaakt. De basis wordt gelegd met drie kilo droog lokvoer van Mondial-F, waaraan een behoorlijke portie leem wordt toegevoegd om het extra te verzwaren. Door de drukke scheepvaart en de sluizen vlakbij staat er voortdurend een stevige trek in het water. Om ervoor te zorgen dat je voer dan op de stek blijft liggen, moet er zwaar voer worden gebruikt zoals 'super kanaal' van Mondial-F. Ook de

milletzaden en de hele en gemalen hennep zorgen ervoor dat het voer niet wegstroomt. Die zaden en hennep hebben een geweldige aantrekkingskracht op grote blankvoorns, evenals de verse duivenstront die Sjors – met doktershandschoenen aan – door het voer mengt. Het moge duidelijk zijn dat Sjors vandaag mikt op de grote voorns. Het kleverige voer wordt nog even door een grove zeef gedrukt zodat er geen brokken overblijven, en tot slot worden maden, veel casters en een kilo superverse, springerige 'vers de vase' (muggenlarven) toegevoegd. Het voer is klaar, tijd om te gaan vissen!

JONG GELEERD

De stek wordt aangevoerd met twaalf stevige voorballen van formaat tennisbal. "Je moet een goede basis leggen op dit kanaal, dat werkt hier het beste", vertelt Sjors die meteen nog wat los haakaas op de stek schiet. Op het kleine haakje komt een bloedwormpje (muggenlarve, red.), waarna de montage te water gaat. Al binnen no-time schiet de dobber onder en is de eerste vis een feit. Het blijkt een

blankvoorn van pakweg vijftien centimeter. Geroutineerd wordt de vis onthaakt en vliegenvlug beaast Sjors de haak om het zaakje weer richting de stek te brengen. In acht minuten vangt hij drie van zulke blankvoorns en tussendoor schiet hij ook nog maden en casters op de stek! Die snelheid komt bij de wedstrijden zeker goed van pas. "Toen ik zeven jaar was ben ik begonnen met vissen. Eerst ging ik met mijn vader mee, die heeft me het vissen geleerd. Met de jaren werd ik beter en wilde ik meer. Zodoende ging

ik wedstrijden vissen. Door elke keer goed voorbereid op pad te gaan, wist ik aardig wat wedstrijden te winnen en zo kwam ik uiteindelijk op het WK terecht."

WINTERTIPS

Op dit stuk van het Julianakanaal geeft Milder de voorkeur aan de vaste stok boven de matchhengel. "De vis trekt hier voornamelijk langs de kanten van het kanaal. In het midden vissen levert meestal niet meer vis op en is ook erg moeilijk vanwege de scheepvaart. Ik vis ook met een reden

op elf meter; dat is op deze stek de ideale afstand. Daar is het vijf meter diep, vis ik precies achter het stenen talud en zo heb ik toch een gladde bodem zonder obstakels." We zitten vandaag al in begin oktober en het water wordt met de dag kouder. "De vissen reageren hier op en vooral de blankvoornvisserij is op dit stuk van het kanaal nu erg goed. Tegen de winter worden de vissen minder actief en zal er schraler gevestigd moeten worden. Dan is weinig voeren en met dunnere lijnen vissen heel belangrijk. Mijn advies

Sjors Milder is 19 jaar oud, komt uit het Limburgse Brunssum en mag zich sinds afgelopen zomer wereldkampioen zoetwatervissen in de categorie junioren tot 22 jaar noemen. In het Italiaanse Mantova was hij in het individuele klassement alle andere deelnemers uit de 19 deelnemende landen de baas. En alsof dat nog niet genoeg was, won Milder ook nog eens de Nationale Topcompetitie 2010 in dezelfde leeftijdscategorie. Voor Hét Visblad reden genoeg om hem op te zoeken langs de waterkant en rake tips te ontfutselen!

TEKST NOUD GOVERS FOTOGRAFIE ROB KRAAIJEVELD

Na het voeren vang je doorgaans eerst de kleine vissen, de grote vissen arriveren meestal pas later.

MUGGENLARVEN: TOPAAS

Gericht vissen op voorn betekent vaak dat je verfijnd te werk moet gaan. In zulke situaties kunnen muggenlarven hét verschil maken. Een muggenlarve – ook wel 'bloedworm' genoemd – is een larve van de dansmug. Omdat de knalrode kleur bij vissen opvalt en de muggenlarve van nature veel voorkomt in de modder- en slibbodem, is het een geliefd visaas. In het wedstrijdscircuit worden muggenlarven ook wel als 'vers de vase' aangeduid. Het is soms moeilijk verkrijgbaar, maar mocht je hengelsportwinkelier ze niet hebben, dan kun je ook via internet verkooppunten vinden.

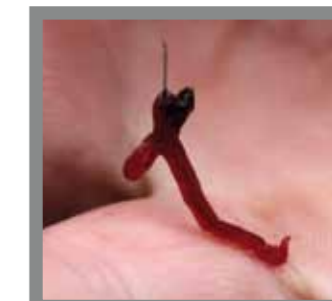
Muggenlarven worden meestal verpakt in kranten verkocht.

Spoel de muggenlarven voor gebruik altijd mooi schoon in water.

Muggenlarven vragen om een klein, dun haakje, zodat je ze niet lek prikt.

WAT TE DOEN MET ZIJWIND?

Bij het vissen met een lange vaste stok is zijwind funest voor een mooie aaspresentatie. De hengeltop gaat dan zwiepen in de wind en trekt aan de dobber. Om dit tegen te gaan legt Sjors de top van de hengel in het water. Om te voorkomen dat de losse topset tijdens het vissen vol loopt met water, stopt hij er een stuk foam in. Water in de hengeltop betekent namelijk een zware en moeilijk hanteerbare hengel en dat vist niet prettig. Tevens bestaat dan de kans dat de hengel breekt tijdens het aanslaan wanneer er water in de top zit.

Met een stuk foam in het topdeel kun je deze bij harde zijwind gerust in het water leggen.

is om sowieso altijd zo dun en licht mogelijk te vissen. Ook de kleur van het voer is belangrijk, 's winters – als het water helderder is – vis ik graag met donkere voertjes.”

OVERSCHAKELLEN

Na een half uur vissen arriveren de grote blankvoorns op de stek, zo blijkt als de volgende vis meters elastiek uit de top trekt. Een dikke dertig centimeter puur zilver, met fel oranjerode vinnen; wat zijn ze toch mooi! Inmiddels is Milder ook van topset gewisseld. “Zodra de stek is aangevoerd, komen eerst de kleine vissen. Daarom begin ik met een dobber van twee gram, een onderlijn van 8/00 mm nylon en een haakje maat 20 met daarop een bloedwormpje. Als ik merk dat de grotere vissen zijn gearriveerd, schakel ik meteen over op een zwaardere montage met zwaardere dobber en grotere haak. Deze montage ligt ook net een stukje verder over de bodem en is geschikt om meerdere casters of maden aan te bieden. Dit in de hoop de dikste vissen te kunnen vangen. Ook is de diepte verschillend ingesteld. Voor de grotere vis heb ik meer lijn op de bodem liggen. Verder is de montage best simpel: ik vis met een ollivetteloodje om het aas snel op diepte te krijgen in

de stroming, daaronder enkele knijpbloodjes en onderaan nog twee aanblijloodjes die het aas subtiel presenteren.”

BOERENVERSTAND

Het is echt opvallend hoe snel de jonge wereldkampioen met zijn materiaal handelt, de ene na de andere blankvoorn is de klos. Aan de overkant van het kanaal zijn ook enkele mensen met de vaste stok bezig, maar qua vangsten doen die duidelijk onder voor Sjors. Ondanks dat er elke paar minuten een grote vrachtboot voorbij vaart, heeft Sjors er alle vertrou-

wen in dat zijn voerstek nog aantrekkelijk is. “Je moet ook goed op de stroming letten wanneer je met haakaas wilt bijvoeren,” vertelt hij, “Aas bijvoeren op het moment dat er veel stroming staat heeft natuurlijk geen zin.” Na twee uur vissen gaat het leefnet omhoog; zeker veertig vissen, waaronder enkele mooie baarzen en een forse brasem, maar voornamelijk blankvoorns van formaat. Het gewicht wordt geschat op acht kilo, niet slecht voor zo’n korte sessie! Als we Sjors vragen naar zijn plannen voor de toekomst, is

hij duidelijk. “Verdere plannen voor de toekomst? Gewoon veel wedstrijden blijven vissen in de hoop om nog beter te worden”, aldus een nuchtere Milder. ➤

Voer losse aasdeeltjes op het moment dat het even wat minder stroomt, dus nooit als er bijvoorbeeld net een boot voorbij dendert.

